

ทุกสิ่งถวายเกียรติ
แด่พระเจ้า

(1 โครินธ์ 10:31)

“เพราะฉะนั้นเมื่อพวกท่านจะ
รับประทานอาหาร จะดื่ม หรือจะทำ
อะไรก็ตาม จงทำเพื่อถวาย
พระเกียรติแด่พระเจ้า”

เริ่มจาก 1 โครินธ์ บทที่ 7 เปาโลได้อธิศตนเพื่อตอบคำถามต่างๆ ที่ชาวโครินธ์ส่งมาถึงเขาทางจดหมาย (1 โครินธ์ 7:1ก)

ด้วยเหตุนี้ แม้ว่าบทที่ 8 ถึง 10 จะกล่าวถึงเรื่องการบรูรูปเคารพเป็นหลัก แต่เปาโลก็ได้สอดแทรกหัวข้ออื่นๆ ที่ดูเหมือนจะไม่เกี่ยวข้องกับบาปนี้โดยตรง

อย่างไรก็ตาม เขาพยายามที่จะเชื่อมโยงหัวข้อต่างๆ เข้าด้วยกัน นั่นคือความรักและความเคารพซึ่งกันและกัน ซึ่งจะนำพาคริสตจักรไปสู่ความเป็นเอกภาพ

ควบคู่ไปกับแนวคิดนี้ เปาโลเน้นย้ำถึงความจำเป็นที่ทุกสิ่งทุกอย่างที่ทำในคริสตจักรหรือในชีวิตส่วนตัวจะต้องทำเพื่อถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า

1 โครินธ์ 8

อาหารที่ถวายแก่รูปเคารพ

- (ความรู้และความรัก)

1 โครินธ์ 9

เปาโลสละสิทธิ์ของตน

- (สิทธิ์ของพระกิตติคุณ)

1 โครินธ์ 10:1-13

คำเตือนเกี่ยวกับการบรูรูปเคารพ

- (บทเรียนจากอดีต)

1 โครินธ์ 10:14-22

ถ้วยของพระเจ้าและถ้วยของเหล่าปีศาจ

- (ละทิ้งการบรูรูปเคารพ)

1 โครินธ์ 10:23-33

จงทำทุกสิ่งเพื่อถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า

- (สิ่งใดถูกต้องตามกฎหมายและสิ่งใดเหมาะสม)

ความรู้และความรัก

1 โครินธ์ 8 (อาหารที่ถวายแด่รูปเคารพ)

“ทุกคนต่างก็มีความรู้” ความรู้นั้นทำให้ลำพอง” (1 โครินธ์ 8:1b)

เปาโล “แบ่ง” คริสตจักรออกเป็นสองกลุ่ม คือ “กลุ่มที่เข้มแข็ง” และ “กลุ่มที่อ่อนแอ”

1 โครินธ์ 8:4-7a

กลุ่มที่เข้มแข็งเข้าใจว่ารูปเคารพนั้นไม่มีอะไรเลย เพราะมีพระเจ้าเที่ยงแท้เพียงองค์เดียว

กลุ่มที่อ่อนแอยังไม่เข้าใจในจุดนี้

1 โครินธ์ 8:7b

กลุ่มที่เข้มแข็งกินเนื้อที่ถวายแก่รูปเคารพ เพราะพวกเขารู้ว่ารูปเคารพไม่สามารถปนเปื้อนอาหารได้

กลุ่มที่อ่อนแอเชื่อว่าพวกเขากระทำความบาปหากกินเนื้อนั้น

แต่กลุ่มที่เข้มแข็งนั้น ด้วยความรู้และการประพฤติดของตน สามารถทำให้กลุ่มที่อ่อนแอสะดุดล้มได้ (1 โครินธ์ 8:10) ด้วยความรักต่อพี่น้องของตน กลุ่มที่เข้มแข็งจึงต้องยับยั้งตนเอง (1 โครินธ์ 8:11-13)

คริสเตียนควรให้ความรักมาก่อนความรู้ เมื่อความรู้นั้นอาจเป็นอุปสรรคสำหรับพี่น้องที่ “อ่อนแอ” (ซึ่งกำลังอยู่ในกระบวนการเติบโต)

ข่าวประเสริฐที่ถูกต้อง

1 โครินธ์ 9 (เปาโลสละสิทธิของตน)

“ทำนองเดียวกัน องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงสั่งไว้
ว่า คนที่ประกาศข่าวประเสริฐควรได้รับการ
เลี้ยงชีพด้วยข่าวประเสริฐ” (1 โครินธ์ 9:14)

เปาโลสละสิทธิอย่างน้อยสามประการด้วยความรักต่อผู้ที่อ่อนแอ:

* สิทธิที่จะได้รับการเลี้ยงดูจากคริสตจักร (1 โครินธ์ 9:4)

เปาโลสละสิทธิของตนในฐานะอัครทูตที่จะได้รับการเลี้ยงดูจากคริสตจักรที่เขาไปรับใช้ เช่นเดียวกับอัครทูตคนอื่นๆ

* สิทธิที่จะเดินทางไปพร้อมกับภรรยา (1 โครินธ์ 9:5)

โดยทั่วไปแล้ว อัครทูตมักจะเดินทางไปพร้อมกับภรรยาเพื่อดูแลและช่วยเหลือในการรับใช้ของพวกเขา
ภรรยาเช่นเดียวกับสามีของเธอ และมีสิทธิที่จะได้รับการเลี้ยงดูจากคริสตจักรเช่นเดียวกัน

* สิทธิที่จะไม่ประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงชีพแบบทั่วๆ ไป (1 โครินธ์ 9:6)

เปาโลต้องการหาเลี้ยงชีพด้วยตนเอง เพื่อไม่ให้ผู้คนคิดว่าเขาต้องการเอาเปรียบผู้ฟัง และเพื่อแสดงให้เห็นถึง
ความเสียสละ

แม้ว่าพระเยซูจะทรงทำให้ชัดเจนว่าผู้ที่ประกาศข่าวประเสริฐควรดำรงชีวิตอยู่ด้วยข่าวประเสริฐนั้น แต่ทั้งเปาโลและบารนาบัสก็สมัครใจสละสิทธินั้น
เพื่อไม่ให้เป็นการอุปสรรคต่อผู้เชื่อ (1 โครินธ์ 9:12-14; ลูกา 10:7)

บทเรียนจากอดีต

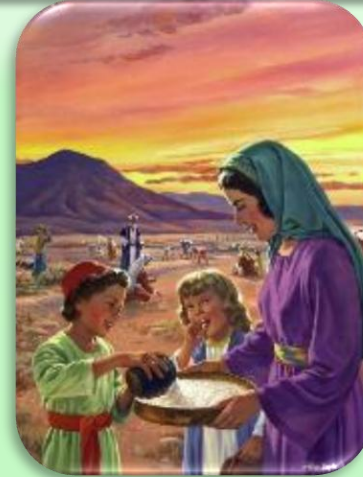
1 โครินธ์ 10:1-13 (คำตักเตือนต่อการบูชารูปเคารพ)

“พวกท่านอย่านับถือรูปเคารพเหมือนบางคนในพวกเขาได้ทำ ดังที่มีเขียนไว้ว่า “ประชาชนก็นั่งลงกินและดื่ม แล้วก็ลุกขึ้นเล่นสนุกสนาน” ” (1 โครินธ์ 10:7)

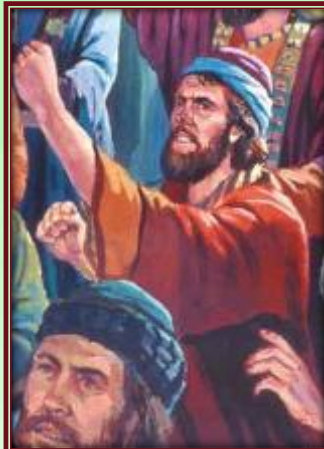
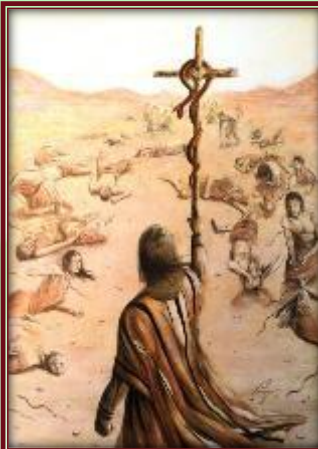
ประสบการณ์การอพยพของชาวอิสราเอล หากเข้าใจในเชิงจิตวิญญาณแล้ว
เปรียบได้กับประสบการณ์ของเราเอง การข้ามทะเลเปรีบเสมือนพันธสัญญา
แห่งการรับบัพติศมาของเรา (1 โครินธ์ 10:1-2)

อาหารและเครื่องดื่มที่พวกเขาได้รับประทานในทะเลทราย เปรียบเสมือนการมี
ส่วนร่วมในพิธีมหาสนิทของเรา ที่ซึ่งเราได้รับประทานและดื่ม โดยพระกายและ
พระโลหิตของพระเยซูในเชิงจิตวิญญาณ (1 โครินธ์ 10:3-4)

จงระวัง! แม้จะมีประสบการณ์เช่นนั้น ชาวอิสราเอลก็ยังตกอยู่ใน
บาปอย่างร้ายแรง รวมถึงการบูชารูปเคารพและการผิดศีลธรรม ขอ
อย่าให้สิ่งเดียวกันนี้เกิดขึ้นกับเรา! (1 โครินธ์ 10:5-10)

ดังนั้น อัครทูตจึงสรุปส่วนนี้ด้วยคำแนะนำอันทรงพลังว่า “ฉะนั้น ถ้า
ท่านคิดว่าท่านยืนหยัดอยู่ได้ จงระวังอย่าให้ล้มลง” (1 โครินธ์
10:12)

การละทิ้งการบูชารูปเคารพ

1 โครินธ์ 10:14-22 (ถ้วยของพระเจ้า และถ้วยของปีศาจ)

“เพราะฉะนั้น พวกที่รักของข้าพเจ้า จงหลีกเลี่ยงการนับถือรูปเคารพ” (1 โครินธ์ 10:14)

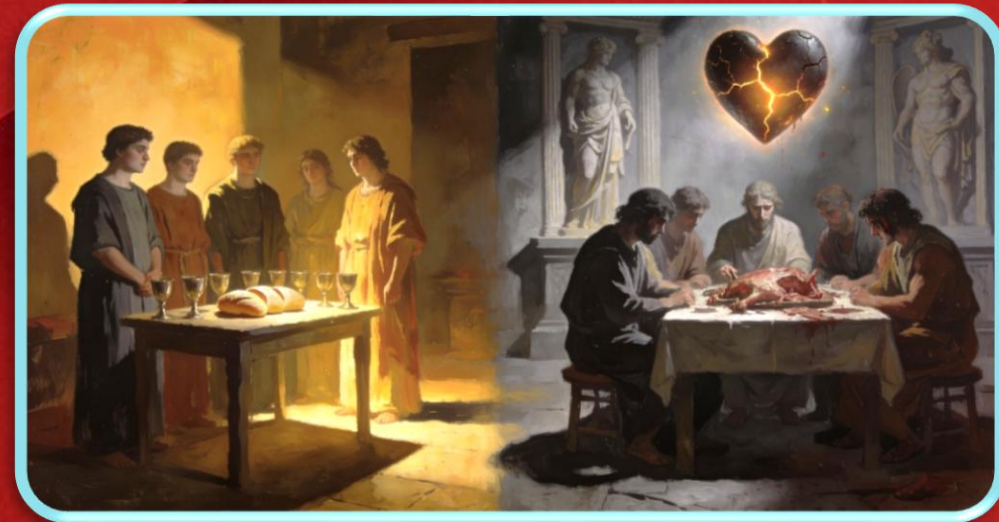

ถ้าหากอาหารที่ถวายแก่รูปเคารพสามารถรับประทานได้โดยไม่ต้องกังวล ทำไมเปาโลจึงดูเหมือนจะเตือนไม่ให้ทำเช่นนั้นใน 1 โครินธ์ 10:20?

การรับประทานเนื้อสัตว์ที่บ้านโดยไม่รู้สึกละเมิดเป็นเรื่องหนึ่ง แต่การทำเช่นนั้นในงานเฉลิมฉลองสาธารณะที่มีการบูชารูปเคารพเป็นอีกเรื่องหนึ่ง การเข้าร่วมในงานเฉลิมฉลองเช่นนั้น ผู้เชื่อจะละทิ้งความเชื่อของตนและยอมรับการบูชารูปเคารพ

โดยการรับพิธีมหาสนิท เราเป็นส่วนหนึ่งของพระกายของพระคริสต์ (คริสตจักร) ในขณะที่โดยการเข้าร่วมในพิธีกรรมบูชารูปเคารพ หมายถึงเรามีส่วนร่วมกับเหล่าปีศาจ (1 โครินธ์ 10:16-20)

เราไม่สามารถรับถ้วยพิธีมหาสนิทเพื่อสรรเสริญพระเยซู และในขณะเดียวกันก็รับจากถ้วยที่สรรเสริญเหล่าปีศาจได้ (1 โครินธ์ 10:21)

สิ่งใดที่ถูกต้องตามกฎหมายและสิ่งใดที่เหมาะสม

“เพราะฉะนั้นเมื่อพวกท่านจะรับประทาน จะดื่ม หรือจะทำอะไรก็ตาม จงทำเพื่อถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า” (1 โครินธ์ 10:31)

“เราทำทุกสิ่งได้ แต่ไม่ใช่ทุกสิ่งนั้นจะเป็นประโยชน์ เราทำทุกสิ่งได้ แต่ไม่ใช่ทุกสิ่งนั้นทำให้เจริญขึ้น” (1 โครินธ์ 10:23).

ตัวอย่าง 2 ตัวอย่างที่เป็นพื้นฐาน:

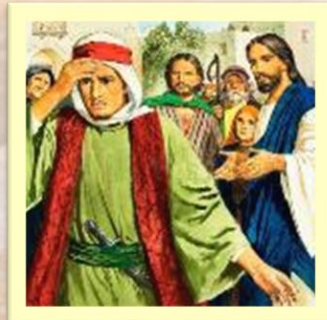

ร้านขายเนื้อขายทั้งอาหารที่ถวายแก่รูปเคารพและอาหารที่ไม่ได้ถวาย ผู้เชื่อไม่ควรถามถึงที่มาของอาหารเหล่านั้น เพื่อไม่ให้เกิดความเข้าใจผิดว่าเขาถือว่าการกินเนื้อประเภทนั้นเป็นสิ่งผิดกฎหมาย

(1 โครินธ์ 10:25)

คนที่ไม่เชื่อพระเจ้าเชิญคนเชื่อพระเจ้าไปรับประทานอาหาร คนเชื่อพระเจ้าก็รับประทานโดยไม่ตั้งคำถาม (เพราะทุกอย่างเป็นที่อนุญาตสำหรับเขา) แต่เจ้าภาพกล่าวว่าเนื้อนั้นเป็นของที่ถวายแก่รูปเคารพ ดังนั้น เพื่อไม่ให้ขัดกับมโนธรรมของเจ้าภาพ จึงเห็นว่าไม่เหมาะสมที่คนเชื่อพระเจ้าจะรับประทานเนื้อนั้น

(1 โครินธ์ 10:27-29)

หลักการพื้นฐานที่อยู่เบื้องหลังคำแนะนำเหล่านี้มีสองประการเช่นกัน คือ การสรรเสริญพระเจ้าในทุกสิ่ง (1 โครินธ์ 10:31) และการแสวงหาประโยชน์ของผู้อื่น (1 โครินธ์ 10:24, 32)

นั่นคือ การรักพระเจ้าเหนือสิ่งอื่นใด และรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง (ดังที่พระเยซูทรงสั่งชายหนุ่มผู้ร่ำรวยคนนั้น)

“อัครทูตได้ตักเตือนชาวโครินธ์ว่า “ผู้ใดคิดว่าตนยืนหยัดอยู่ได้ จงระวังอย่าให้ล้มลง” หากพวกเขากลายเป็นคนโอ้อวดและมั่นใจในตนเอง ละเลยการเฝ้าระวังและอธิษฐาน พวกเขา กำลังตกอยู่ในบาปอันร้ายแรง และนำความพิโรธของพระเจ้าลงมาสู่ตนเอง [...]

เปาโลได้กระตุ้นพี่น้องของเขาให้ถามตัวเองว่าคำพูดและการกระทำของพวกเขาจะมีอิทธิพลต่อผู้อื่นอย่างไร และอย่าได้กระทำการใด แม้ว่าสิ่งนั้นจะดูบริสุทธิ์ใจ แต่ก็อย่าทำสิ่งที่ดูเหมือนจะเป็นการสนับสนุนการบูชารูปเคารพหรือทำให้ผู้ที่อ่อนแอในความเชื่อรู้สึกขุ่นเคือง “ฉะนั้นไม่ว่าท่านจะกิน จะดื่ม หรือจะทำการใดก็ตาม จงทำเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า อย่าทำให้ใครขุ่นเคืองใจ ไม่ว่าจะเป็นชาวยิวหรือคนต่างชาติ หรือคริสตจักรของพระเจ้า”